



BŘEZNICKÝ ČTVRTLETNÍK

ZPRAVODAJ OBCE

ROK 2018
ČÍSLO: 68
DATUM VYDÁNÍ:
4. 10. 2018



OKÉNKO STAROSTY



Vážení spoluobčané,
počátkem října, prvním dnem voleb, skončí stávajícímu zastupitelstvu po čtyřech letech mandát. Do ustavujícího zasedání a zvolení nového starosty, resp. místostarosty, zůstávají ve funkci oba dva stávající bez funkčního omezení. Termín ustanovující schůze zastupitelstva se dá předpokládat na počátek listopadu. Dovolte mi tedy ještě se trochu vrátit k našemu čtyřletému působení. Tak jako v každém lidském životě, i tady jsou věci, které se podaří a také nepodaří. Vždy existují i rezervy.

Především, ne že se to sluší, ale hlavně z přesvědčení, chci poděkovat celému zastupitelstvu za práci, kterou pro obec každý odvedl a že se nám podařilo vypořádat se s většinou problémů, které se před nás postavily. Věřím, že jako celek jsme Vám byli podporou a že jsme Vaši důvěru udrželi. Jsem přesvědčen, že jsme vytvořili prostředí, ve kterém i místní spolky pocítily, že zastupitelstvo si jejich práce váží a že mohou i nadále fungovat bez existenčních starostí. Samostatné poděkování patří také výborům, zejména pak kulturnímu výboru za jeho činnost. Snad v každé rodině se najde někdo, kdo se setkal s prací tohoto výboru a mohl zaznamenat, že ani starost o každého jednotlivce nebyla našemu (ale ani tomu předchozímu) zastupitelstvu cizí. Věřte, že i toto vyžadovalo hodně úsilí a osobního času od každého člena, ale i také všech účinkujících.

Tímto vším nás tady čtyři roky provedla naše paní účetní a také díky jí se nám podařilo tyto roky projít bez nějakých nedostatků a udržet si nastavený standard v zacházení se svěřenými prostředky a obstát v každoročních auditech. Děkuji Vám za Vaši práci.

Neodpustím si však ještě jedno zvláštní poděkování, a to patří panu místostarostovi Jaroslavu Fraňkovi. Již druhé volební období jsem měl to potěšení a tu čest spolupracovat s ním a musím říci, že jsem v něm vždy našel oporu a zejména na něj bylo vždy spolehnouti. Vedle toho, že beze zbytku zastal svoji práci po obci, jsme spolu pravidelně rozebírali různé události, projekty, záměry a připravovali jsme jejich řešení. Za celou dobu jsme se nedostali do konfliktu a práce to byla konstruktivní. Jaroslave, děkuji Ti.

Teď něco pro připomenutí z akcí, které v našem volebním období proběhly. Celé toto období bylo (a hlavně to další bude) pod vlivem přípravy projektu Kanalizace a ČOV, výběrového řízení, přípravy projektů přípojek, ale také odkládaného termínu zahájení. Prováděcí firma však zcela jistě v říjnu nastoupí na stavbu vlastní čistírny a po novém roce začne s budováním kanalizačních stok.

Nicméně ve stínu tohoto projektu si ještě dovoluji připomenout některé jiné oblasti. Hned v počátku období jsme navázali na předchozí přípravu a formálně jsme v roce 2015, závěrečnou monitorovací zprávou, začali využívat Víceúčelové hřiště a počala běžet lhůta udržitelnosti projektu. Tato skončí po pěti letech v roce 2020, každoročně dokládáme informaci o stavu hřiště. Nyní se hřiště „zabydlelo“ v našem sportovním životě a neustále se zvyšuje jeho využitelnost.

Podařilo se nám rozšířením projektu třídění bioodpadu nakoupit, za přispění dotačních zdrojů, popelnice a nástavbu na svoz těchto popelnic. Dále jsme přikoupili některou komunální techniku k traktúru a splnili jsme tak záměr vybavit obec technikou použitelnou v komunální oblasti.



Pozornost jsme věnovali také škole. Jsem rád, že se nám škola plní, a to nejen díky žákům okolních obcí, ale také díky domácí populační explozi (ještě jsou zde rezervy). Počet žáků školy se drží nad 130, a to i díky svozu, který částečně zajišťujeme. Ve škole jsme se pustili do oprav podlahy, připravili projekt přístavby školy, který na části zahrady nechá vzniknout dvěma učebnám se sociálním zařízením. Jeho zvláštností je zelená střecha. Je třeba tuto stavební část doplnit projektem řemesel a podat na stavební úřad, šlo by využít dotací poskytovaných na dostavbu školských zařízení.

V oblasti bydlení jsme podnikli některé aktivity směřující na využití nakoupené nemovitosti čp. 48 („Bohuslavovo“) a přípravu nových stavebních míst. Co se týká „Bohuslavova“, tak je zde připraven projekt, který umožní realizovat v tomto prostoru vznik 10 bytů různé velikosti. Část těchto bytů lze postavit jako byty s pečovatelskou službou, a to za přispění dotace. Je třeba pokračovat v přípravě dokumentace pro stavební povolení, resp. pro podání žádosti o dotaci. Pokud se ovšem najde způsob, jak dofinancovat zbytek.

Co se týká stavebních míst, tak jsme vykoupili některé pozemky na Záhumenicích a Pod Hejlovými, ale je třeba vyřešit i některé další pozemky, abychom získali nějakou ucelenou část pro další zástavbu. Zde se, i díky špatné komunikaci, nepodařilo dosáhnout dohody a je potřeba to napravit. Nicméně druhým neméně důležitým úkolem bude vyřešit záležitost Územního plánu a zpracovat projekt zástavby tohoto území. Ale o tom jsem Vás informoval minule. Tato oblast bude muset být pro nové zastupitelstvo stejně důležitá jako kanalizace a ČOV. Stavební potenciál územního plánu je dostatečně veliký a bude záležet mj. na tom, zda se obec dohodne s vlastníky pozemků. Jiná alternativa není.

Není možné tady vzpomenout všechny akce, ale mám za to, že se nám jako zastupitelstvu podařilo tady zanechat kus práce a také výzvy pro naše následovníky. Poděkování patří však také Vám, spoluobčanům, za Vaši podporu a spolupráci.

Tolik by stačilo moje poděkování. Každý můžete mít na naši práci svůj názor a ten můžete projevit v nastávajících volbách. Mnoho z nás se pokusí, včetně mé osoby, získat opětovně Vaši důvěru i pro další čtyři roky a je na Vašem rozhodnutí, zda nám necháte dokončit rozpracované akce a svěříte se nám i na další čtyři roky. Jsme připraveni.

Hodně štěstí a zdraví!

starosta obce Ing. Ladislav Malach



(c) Jan Malach

PŘÍSPĚVEK MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

čtyři poslední roky jsme měli my zastupitelé obce jedno společné. Odpovědnost za splnění našich volebních programů. Jestli jsme svoje volební sliby splnili, rozhodnete vy, voliči v nadcházejících volbách. Jsem přesvědčen, že zastupitelé jako celek odváděli dobrou práci a za to si zaslouží Váš dík. Je důležité ohlédnout se zpět do minulosti, kterou můžeme zhodnotit a poučit se z ní. Ale stejně tak je důležité dívat se dopředu a mít vytyčené cíle, kterých chceme dosáhnout. Hodnocení celého uplynulého volebního období a případný pohled do budoucnosti přenechám starostovi obce panu Malachovi.

Před námi je nové volební období, a to je výzva nejen pro tradiční politické strany, ale i pro volební sdružení, představit nejen svoje kandidáty, ale i svoje volební programy. Vážení spoluobčané, buďte opatrní a pečlivě vybírejte kandidáty, kterým dáte svůj hlas. Nehleďte na strany a pořadí na kandidátkách. Svůj hlas dejte těm, o kterých jste přesvědčeni, že budou ochotni řešit vaše případné potíže a budou ochotni pracovat ve prospěch obce. A věřte, že takových na kandidátkách moc není. I v Březníku platí pravidlo: jaké zastupitele si zvolíte, takové budete mít.

Na závěr mi dovolu, abych poděkoval zastupitelům obce za dobrou spolupráci. Rád budu vzpomínat na čas a práci strávený s kulturní komisí. Děvčata, děkuji.

Můj dík si za osm let společné práce zaslouží starosta obce p. Malach. Za spolupráci, která probíhala v klidném a přátelském prostředí a dobré atmosféře. Laďo, bylo mně ctí s Tebou spolupracovat. V životě Ti přeji hodně zdraví, štěstí a dobrý výsledek v nastávajících volbách.

Šťastnou ruku při volbách, pevné zdraví a klidný zbytek roku Vám přeje odstupující místostarosta

Jaroslav Franěk



KULTURNÍ AKCE A OSTATNÍ AKCE V BŘEZNÍKU

- 20. 10. - Tradiční krojované hody
- 28. 10. - Slavnostní zasazení lípy zastupitelstvem obce, proslov u Pomníku padlým, pokládání věnce, zastávka u lípy u Havelkových a poté lampionový průvod. Štrúdlování letos nahradí soutěžní košť pálenek. Celým odpolednem bude provázet dechová hudba Polužanka.
- 02. 12. - Rozsvěcování vánočního stromu
- 08. 12. - Setkání důchodců
- 15. 12. - Valná hromada SDH
- 30. 12. - SilvestrCup
- 31. 12. - Ohňostroj + obecní svařák

Termíny mohou být ještě změněny, proto věnujte, vážení spoluobčané, pozornost hlášení místního rozhlasu.

POZVÁNKA NA HODY

Tradiční březnické hody se konají v sobotu 20. října a stejně jako loni zveme do průvodu po vsi všechny věkové kategorie!! Hody už druhým rokem nebudou rozlišeny na babské či mladé, ale do průvodu po vsi jste zváni úplně všichni. Zapojte se a podporujte s námi krojovanou tradici v naší obci. Průvod krojovaných začne v 11:00 u hostince Na Růžku. S naší Polužankou nejdříve požádáme o právo hodové pana starosty a poté obejdeme celou dědinu. Večerní program bude letos jiný!! Po průvodu se stárci přemístí ihned do sokolovny, kde se bude konat hodová zábava pro celou rodinu, a to již od 18:00 hodin!!! Přijďte se podívat i s vašimi dětmi. Hodová zábava nebude tentokrát celý večer. Bude to spíše hodové odpoledne a podvečer. Začne předtančením hned po 18. hodině, tentokrát to bude „Moravská beseda“ a „Spadl lístek“. Mladí pilně trénují už od konce srpna, tak je přijďte podpořit a podívat se, jak besedu secvičili. Zábava bude pokračovat asi do 21 hodin. Proto přijďte všichni zavčas, ať se potěšíte Moravskou besedou a dechovkou. Vstupné dobrovolné.

*Za krojované
Jarmila Křivánková a Jana Řezaninová*



VÍTE, ŽE...



- Starosta obce Březník oznamuje, že **volby do zastupitelstev obcí a do Senátu Parlamentu ČR** se uskuteční v pátek dne 5. října 2018 od 14:00 hodin do 22:00 hodin a v sobotu dne 6. října 2018 od 08:00 hodin do 14:00 hodin. Možné druhé kolo voleb do senátu proběhne o týden později v pátek a v sobotu 12. a 13. 10. 2018 ve stejných časech. Místem konání voleb v naší obci je jako obvykle volební místnost v budově Základní školy Březník, první třída vlevo.

Něco málo z pravidel: Voliči bude umožněno hlasovat poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území České republiky (občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky, jde-li o cizince, průkazem o povolení k pobytu). Voliči, který tak neučiní, nebude hlasování umožněno. Voliči budou dodány nejpozději 3 dny předem dnem konání voleb hlasovací lístky. Ve dnech voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Voliči nebude umožněno hlasování, pokud nevstoupí do prostor určených pro úpravu hlasovacích lístků. Pro osoby, které například z důvodu nemoci nebo nemožnosti nemohou přijít hlasovat do volební místnosti, zprostředkuje volební komise hlasování na jejich žádost přímo u nich v domácnosti do zabezpečené přenosné volební urny. Žádost volejte před volbami na obecní úřad na tel.: 568 643 320, v době konání voleb pak přímo do volební místnosti na tel. číslo: 568 643 321.

- **Velkoobjemový kontejner umístěný pod Hejlovými byl přesunut na sběrný dvůr Havelkovo.** Po dohodě s panem místostarostou nebo zaměstnanci (ti na požádání dvůr otevřou) je možné sem ukládat odpad z domácností. Dále připomínáme, že jsou občanům k dispozici karty na sběrný dvůr do Náměště, kam mohou odpad také zdarma uložit. Ty jsou k vyzvednutí na obecním úřadě.
- **Cvičení powerjógy** probíhá v březnické sokolovně každou středu od 18:00 do 19:00 hodin.
- Každé pondělí od 17 hodin se koná v místní sokolovně **Cvičení pro rodiče s dětmi** (určeno pro děti ve věku 2,5 - 5 let a jejich aktivní rodiče, či prarodiče, tety, strýce). Starší děti od 5 do 7 let si mohou přijít zacvičit od 16 hodin každou středu do místní sokolovny v **Oddílu všestrannosti** (všestranná sportovní příprava orientovaná na výcvik s využitím prvků sportovní gymnastiky, lehké atletiky, míčových i kolektivních sportů).
- **Obecní knihovna** je otevřena každé úterý 18:00 - 19:00 v suterénu OÚ, výběr knih je několikrát ročně doplňován o novinky a půjčování knih je zdarma.
- Připomínáme, že je možné na stránkách Obce Březník zarezervovat v **rezervačním systému termín na místní víceúčelové hřiště**. Rezervační systém byl spuštěn z důvodu velké vytiženosti hlavně odpoledních termínů na hřišti. Rezervovat termín na víceúčelovce lze na obecním webu v pravé horní liště záložka rezervace: <http://www.obecbreznik.cz/rezervace.html>
Rezervace i používání hřiště jsou zdarma.

SLOVO HEJTMANA KRAJE VYSOČINA

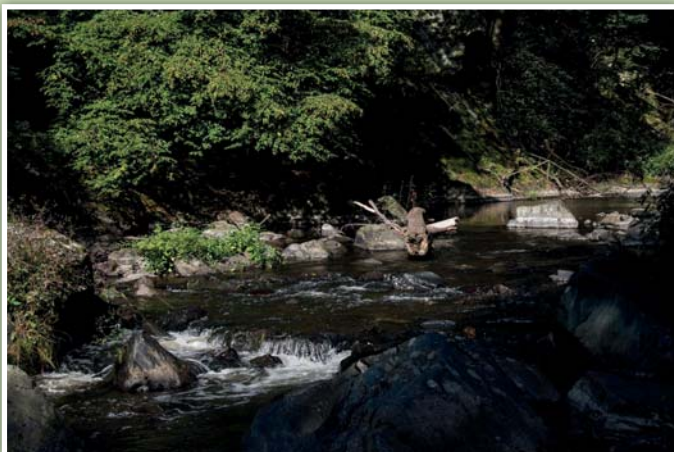
Celým letošním rokem prolínají oslavy a připomínky stoletého výročí vzniku Československa. O projektu „Proletí 100letí“ jsem psal podrobněji minulý měsíc. Teď jen připomenou, že tato originální oslavná podívaná se uskutečnila od května postupně ve všech okresních městech kraje a vyvrcholila v září v Jihlavě. Volili jsme tuto formu oslavy – zábavy pro všechny věkové kategorie



našich občanů a myslím, že se celý pestrý projekt zásluhou všech zúčastněných povedl. K této „kostře“ oslav se přidaly nejrůznější akce ve všech koutech Vysočiny – a další do konce roku jistě přibudou – včetně připomenutí významu tohoto výročí.

Nejvýraznějším a nejaktuálnějším v těchto souvislostech je pojem vlastenectví a jeho místo v současném světě. Často se setkávám s nepochopením rozdílu mezi vlastenectvím a nacionalismem. Bývá to tak, že pokud mluvíme o jiných národech, sklouzáváme k označení nacionalismus. A když mluvíme o sobě, o své vlasti, podobné projevy nazýváme vlastenectvím.

Každý máme v sobě různou míru určité hrdosti na svůj národ, na jeho historii, na konkrétní osobnosti. Dnes jsme svědky v médiích všeho druhu připomínání těch světlých momentů ve stoleté historii našeho samostatného státu. Nevyhýbáme se ale ani bolavým místům v jeho dějinách. To je v pořádku. Problémem jsou extrémní projevy. Vyvyšo-



vání se nad jiné národy, aniž k tomu sami přispíváme. Není pravdou například, že „kdo neskáče, není Čech“. Budme hrdí na to dobré v našem národu. A především – snažme se k tomu sami přispět svým dílem. Bez nenávisti a pohrdání jinými. Svým důstojným přátelským chováním a jednáním. Hrajme každý za náš „manšaft“, za svou vlast, fair hru dle svých možností a schopností. Jen tak přispějeme k tomu, aby náš stát prosperoval a žilo se nám tu dobře.



Jiří Běhounek

hejtman Kraje Vysočina

(fotky přírody z FB skupiny Oslavka!!!)

PŘÍSPĚVKY ZASTUPITELŮ

Milí spoluobčané,

v úterý 18. září proběhlo poslední veřejné zasedání končícího zastupitelstva obce. Za toto volební období (4roky) musím říct podle mého názoru, že mělo málo lidí zájem o dění ve vesnici. Chodilo málo hostů – obyvatel Brezníka. Někdy vůbec nikdo nebo jen dva občané důchodového věku. Na toto zasedání byl pozván a přišel nový pan ředitel školy Mgr. Jan Nešpor. Dále přišli dva mladí lidé, kteří mají zájem o stav. místo. Slečna po zjištění situace o parcelách odešla. Mladík má zájem o dění v obci, sledoval a reagoval svými připomínkami. Dva pravidelní návštěvníci z řad seniorů nás neklamali a také přišli, což je velice dobře, protože si hodně pamatují a mohou nám poradit. Na toto zasedání přišli i dva páni středního věku.

Musím zkonstatovat, že se zasedání zastupitelstva obce netěšila velké návštěvnosti. A tak mě překvapilo, že naše obec je druhá v republice v počtu kandidátů – je jich celkem 77 – na počet obyvatel v naší obci, což je asi 690. Je dobře, že se i mladí lidé chtějí zapojit a pracovat pro obec. Ale odskočila jsem od myšlenky, co jsem chtěla psát. Nový pan ředitel nás seznámil s tím, jaký je počet žáků ve škole a v jaké dobré kondici je škola i školka a co by bylo potřeba opravit... Ale to se možná dozvíme v příspěvku ze školy. Mně se moc líbilo, co pan ředitel řekl ve svém proslovu. Myšlenka zněla asi takto: „My z dětí nevychováme slušné lidi, když nám rodiče a všichni nepomohou“. Ano, všichni bychom měli pomáhat při výchově dětí. Nebát se říct, když něco dělají špatně nebo když se neumějí slušně chovat. Jeden pán mi řekl, že se bojí napomenout děti u autobusu. A jiná paní zase, že si jich raději nevšímá. Slyší, jak špatně a nehezky mluví, nezdraví, ale bojí se jim něco říct. To je smutné. Děti školou povinných se snad ještě bát nemusíme. Asi bych všechny poprosila: mluvejte s dětmi, napomínejte je. Mládež, ozdoba národa, nám všem udělá radost například tím, když nás děti pozdraví anebo nám nabídnou místo k sezení v autobusu.

Určitě by bylo moc krásné, kdybychom se všichni chovali k sobě přívětivě, mile a byli ochotni všem pomáhat, a zvláště pak ke starým lidem, jako taxikář v dnešním příběhu.

TAXIKÁŘ

Dělám taxikáře. Zákazníci nastoupí, sednou si vedle mě jako naprosto neznámí lidé a vyprávějí mi o životě. Potkal jsem lidi, jejichž život mě udivil, učinil lepším, rozesmál nebo zarmoutil. Nikdo mě ale nedoal tak jako žena, kterou jsem vezl jedné srpnové noci.



Dostal jsem telefonát z klidné obytné čtvrti. Myslel jsem si, že povezu někoho z oslavy nebo nějakou dívku, která měla rozepři se svým milým, nebo dělníka, který musí brzy do práce v průmyslové zóně. Když jsem tedy kolem druhé po půlnoci dorazil, v domě byla tma, kromě jednoho osvětleného okna v prvním patře. Za takových okolností mnoho taxikářů párkrát zatroubí, minutku počkají a pak jedou. Já ale znám pár chudých lidí, kteří jsou v některých případech závislí na taxislužbě jako jediném dopravním prostředku. Situace se mi zdála nejistá, a tak jsem vyšel až ke dveřím a zaklepal.

„Okamžik,“ ozval se křehký hlas. Slyšel jsem, jak něco táhne po podlaze, a po dlouhé pauze se dveře otevřely. Objevila se přede mnou asi osmdesátiletá paní. V ruce měla malý nylonový kufřík. Všechn nábytek v bytě byl přikrytý potahy, na stěnách nebyly žádné hodiny, nikde žádná ozdoba nebo náčiní. V jednom rohu byla kartonová krabice plná fotografií a vitrínka. Nepřestávala mi děkovat za laskavost. „To nic není,“ řekl jsem. „Chci se ke svým zákazníkům chovat tak, jak bych chtěl, aby se lidé chovali k mé matce.“ „Určitě jste dobrý syn,“ odpověděla. Když jsem došel k taxíku, dala mi adresu a pak se zeptala: „Mohl byste jet přes centrum?“ „To je ale zajižďka,“ odpověděl jsem rychle. „Na tom nesejde,“ řekla. „Já nespěchám, jedu do hospicu.“ Podíval jsem se na ni ve zpeřném zrcátku a viděl jsem, že pláče. „Nemám rodinu,“ pokračovala, „a doktor mi řekl, že už mi moc času nezbývá.“

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

V klidu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr. Dvě hodiny jsem jezdil po městě. Ukazovala mi budovy, kde pracovala u výtahů. Pak dům, kde se svým mužem bydleli, když se vzali. Požádala mě, abych projel kolem jednoho obchodu s nábytkem, kde kdysi bývala tančírna, kam zamlada chodívala tancovat. Poprosila mě, abych zpomalil před některou budovou nebo před nějakým temným koutem a neříkala nic...

Jakmile se na obzoru objevily první paprsky slunce, řekla:

„Jsem unavená, pojedeme“

Mlčela, dokud jsem nedoal na místo, které mi udala. K taxíku přiběhly dvě ošetřovatelky, jak nejrychleji mohly. Byly velmi milé a hlídaly každý její pohyb. Pravděpodobně už na ni čekaly. Otevřel jsem zavazadlový prostor a donesl jsem kufřík až ke dveřím. Paní seděla na kolečkovém křesle.

„Kolik jsem dlužná?“ zeptala se a hledala v kabelce peníze.

„Nic,“ řekl jsem.

„Musíte přece z něčeho žít,“ odpověděla jsem.

„Mám i jiné zákazníky,“ řekl jsem.

Pak jsem se bez rozmyšlení sklonil a objal jsem ji. Také mě silně objala a řekla:

„To jsem potřebovala, pořádně obejmout!“

Stiskla mi ruku a pak se rozjela k rannímu slunci. Jako by se mi uvnitř zavřely dveře. Byl to zvuk skončeného života. Toho dne už jsem nebral žádné klienty a celý den jsem bez cíle jezdil sem a tam. Myslím, že jsem za celý život neudělal nic důležitějšího.

Polibek nebo objetí mohou být darem života. Je to i příkaz svatého Pavla:

„Pozdravujte se navzájem svatým políbením.“

Nyní si připomeneme něco z poznámek pana Miroslava Menšíka, rodáka z Brezníka.

Zpracování a sběr mléka v Brezníku

Koncem 20. let 20. století se v důležitých hospodářských centrech jako houby po dešti rozmnožují podniky na průmyslové zpracování mléka. Většina z nich vzniká na družstevním podkladě a sdružuje zemědělce z blízkého okolí. Toto členství jim zaručuje pravidelný odběr mléka a jeho výhodné zpeněžení. Stále však zbývalo dost obcí, odkud neměli zemědělci vhodné dopravní spojení s těmito mlékárnami, a nezbývalo nic jiného, než dále zpracovávat mléko po domácnostech a na trh dodávat výrobky prostřednictvím řady překupníků.

Mezi tyto obce do poloviny třicátých let patřil i Brezník. Proto v obci nebylo pomalu jediné zemědělské usedlosti, která by neměla ve vy-



bavení ruční odstředivku a máselnici. Protože tyto stroje již z domácnosti docela vymizely, chtěl bych se u nich krátce zastavit. Odstředivka a máselnice bývala celá řada, lišily se výkonem i uspořádáním. U nás doma byla odstředivka připevněna na staré truhlici. Jako malého chlapce mne vždy přitahovala klika odstředivky. Bylo tomu asi proto, že umožňovala otáčivý pohyb a pak také pro zvláštní hrčení a cinkání, které se při otáčení ozývalo. Když jsem povyrosl, pozorně jsem sledoval maminku nebo babičku, když mléko odstřeďovaly. Zvláště mne zajímalo rozebírání odstředivky a její mytí, které vždy následovalo po každém jejím použití.

K oddělení smetany od mléka docházelo až při určité rychlosti bubnu odstředivky, kterou oznamovalo cinknutí zvonečku. Po tomto signálu byl otevřen kohoutek u zásobníku mléka a začalo vlastní odstřeďování. Do zvláštní nádoby se chytala smetana, zvlášť odtékalo odstředěné mléko. Rovněž máselnice, ve kterých se smetana stloukala na máslo, byly většinou na ruční otáčení. Stloukání vyžadovalo určitou teplotu smetany, ale i potřebnou zkušenost při otáčení klikou máselnice. Když někde došlo k chybě, máslo se správně nespojilo a nadělaly se krupky. (Napsal Miroslav Menšík v prosinci 1982)

Ještě bych připomněla, že v naší základní škole již začala výuka náboženství. Každou středu ve 12 hodin 15 minut mladší žáci a po 13 hodině vyšší stupeň. Vyučuje pan farář Josef Požár a kdo by měl zájem, nemusí se bát ještě přijít.

Závěrem Vám všem popřeji krásný podzim plný sluníčka. Všem děkuji za ochotu nám pomáhat při jakékoliv kulturní akci, že jsme se mohli potkávat, ať při jarní výstavě fotografií, štrúdlování, rozsvěcování vánočního stromku a dalších akcích...

Ještě něco málo z kalendáře z roku 1941:

Pranostiky na září:

Svatý Jiljí je-li jasný, bude podzim krásný.

Krásně-li o sv. Vavřinci a Bartoloměji, na pěkný podzimek máš naději. Panny Marie narození, s vlaštovkami rozloučení. Mnoho žaludů a bukvic okolo sv. Michala, mnoho sněhu okolo Vánoc.

Láska nedává jen těm, od kterých může něco očekávat, ale ráda obdarovává právě ty, kteří to nemohou oplácet. Věřím, že jste vždy vycítili lásku, s kterou jsem ráda psávala tyto příspěvky, a ještě jednou moc za vše děkuji.

S pokorou a láskou Marie Sobotková



KULTURNÍ VÝBOR OBCE

Vážení spoluobčané,

jsem v samém závěru volebního období 2014/2018. Jak si v něm vedla naše kulturní komise ve složení Marie Sobotková, Jana Řezaninová, Hana Sklenářová, Marie Pemčáková a Zdeňka Hejlová je na posouzení všech, kteří se na akcích pořádaných námi účastnili. Byly to akce pro nové občanky Březníka, pro jubilanty, dále také Dětský den a karneval. V obřadní síni jsme vítali i spolužáky různých ročníků, loučili se s devěťáky. K novějším akcím přibýlo Štrúdlování i zájezdy do divadel v Brně, tradiční výstavy v čase Velikonoc. Dovolte mi, abych se na tomto místě zmínila o samém vzniku a předchůdci Kulturní komise OÚ Březník, o SPOZ (Sbor pro občanské záležitosti) za pomoci vzpomínek a vyprávění mé maminky.

Jeho činnost začíná počátkem padesátých let, kdy byly zřízeny obřadní místnosti. Všechny organizační záležitosti obstarali zaměstnanci MNV (Místní národní výbor): úklid, květiny, hudbu (zprvu reprodukovanou) a drobné upomínky na tento den. Dlouhá léta byla „dobrou“ duší těchto akcí paní Františka Boková z čp. 185. První akcí, pořádanou na samém počátku vzniku SPOZ, byla svatba manželů Marie a Huberta Zahradníčkových.

Brzo přibývaly další akce - vítání občánků. A tady se muselo zapojit již více obětavých lidí: každé dítě obdrželo Dětskou vkladní knížku se základním vkladem, drobnou hračku a dostalo i kmotru z místní ZDŠ. Později byly děti kolébány v téže kolébce, která je v obřadní síni dodnes. Zhotovil ji zřejmě pan Josef Neklapil z čp. 145. O výplně do kolébky byly požádány členky tehdejšího Výboru žen: paní Marie Trojanová čp. 138, paní Vlasta Chadimová čp. 130 zhotovily podložku a polštářek, na který pokládáte své děti i dnes, vyšíla paní Milada Řezaninová čp. 118.



(SPOZ: Chadimová Vlasta, Chadimová Božena, Boková Alena, Bureš Jaroslav – předseda MNV, Trojanová Marie, Hejlová Marie)

O první „živou“ hudbu se postaral pan František Staněk čp. 40 - učitel hudby a hrou na housle doprovázel zpěvačky paní Miluši Valovou a paní Andělu Bábuňkovou.



(Horní řada: Filová Marie, Křoustková Božena, Rybařík Vladimír, Řezaninová Jarmila, Hejlová Zdeňka, Nováčková Marie, Klusáková Jarmila, Brůžová Eva, Kopuleťá Jarmila, sedící: Klukas Arnošt, Fejfušová Marie, Strašák Josef – tajemník MNV)

V šedesátých letech došlo k oficiálnímu ustanovení SPOZ. První předsedkyní byla paní Miroslava Sochorová čp. 101 a celý sbor čítal už asi 8-10 členek. Bohužel z této doby nebyla pořizována ještě fotodokumentace. Ve vedení se vystřídaly paní Alena Boková, paní Božena Křoustková, paní Marie Fejfušová. Kulturní program se velmi z kvalitnil, zpívat začaly děti ze školy - Jaruška Řezaninová (Křivánková) se sestrou Zdeničkou, přidala se i maminka Jarka Řezaninová společně s paní Marií Filovou z čp. 125. Hudební doprovod obstaral pan Vladimír Rybařík z Náměště. V roli recitátorů se vystřídal celá řada dětí, mladistvých i dospělých.



Obřadní místnost se po rekonstrukci více vybavila, členkám byly pořízeny dlouhé šaty, jako fotograf byl získán pan Arnošt Klukas, lesník. Obřady se velice líbily a měly vysokou úroveň.

V této době SPOZ pracoval asi v tomto složení: paní Božena Křoustková, paní Marie Fejfušová, paní Jarmila Kopuleťá, paní Eva Brůžová, paní Jarmila Klusáková z Kuroslep, paní Marie Filová, paní Jarmila Řezaninová, paní Marie Nováčková.

Nemohu nevzpomenout spolupráci SPOZ s českým svazem žen. Ze svých prostředků, získávaných sběrem léčivých bylin, sběrů železného šrotu a hlavně z vyhlášených Babských bálů i Pomlázkových zábav, se ČSŽ podílel na nákupu darů - pro děti, ke svatbám i významným životním výročí. Zde je na místě zavzpomínat na další členky: paní Marii Menšíkovou, paní Boženu Chadimovou.



Po roce 90 práci SPOZ převzala Kulturní komise obce a je jí více než důstojným nástupcem. Ale to už bude jiná historie, kterou ve svých vzpomínkách zhodnotí někdo za dalších čtyřicet či padesát let.

Tolik ze vzpomínek a teď chci poděkovat všem členkám komise i spolupracovníkům - hudebníkům panu Rybaříkovi i panu Křivánkovi: Ladi a Jirko, ať Vám to furt dobře „fouká“, zpěvačkám: Jarušky naše, ať Vám to pořád dobře spolu ladí, paní Fraňkové: Liduško, buď stále naší dobrou duší!

A nesmím zapomenout ani na děti ze školy, které nám vydatnou měrou přispívaly ke zdárnému průběhu všech akcí po celé čtyři roky: Eli a Štěpi, Kristýno a Kristýno, Jožko a Mišo: díky moc!

Moje díky patří i Vám, naši milí spoluobčané, za Vaši přízeň na našich akcích, kde také zaznívají slova uznání a díky za uspořádání té či oné akce - děkuji Vám jménem všech členek stávající kulturní komise.

Zdeňka Hejlová, předsedkyně kulturního výboru

MATEŘSKÁ ŠKOLA BŘEZNÍK

Podzime, podzime, pověz nám, co nevíme...

... milí dospělci, zdravíme vás po prázdninách z naší školky a rádi vám povíme, co je u nás nového. V novém školním roce na nás čekalo velké překvapení... třída v úplně novém kabátku! S otevřenými pusinkami jsme koukali na vyměněné radiátory, krásnou podlahu i malůvky na stěnách...



Prostě všechno jiné, hezčí a my za to děkujeme panu starostovi a všem lidem, co se za nás přimluvíli a pomohli (třeba s tím chystáním a úklidem přes prázdniny to byla paní Janička a Hanička, které od nás a od paní učitelky za to úsilí dostaly i kytku – podívejte!). V naší krásně upravené školce jsme tedy 3. září přivítali v první třídě - „U kuřátek“- 16 dětí a ve druhé třídě - „U Káti a Škubánka“- dokonce 23 dětí! Je nás tedy bezmála čtyřicet loupežníků... A co na nás letošní podzim čeká? Přijede za námi paní s moc zajímavými hudebními nástroji a budeme si povídat pohádku, co se stala „kdysi dávno“, brzy nato, 5. září jsme pouštěli draky a vyrobili pár fakt pěkných věcí na drakiádě, také nás navštíví divadlo ze Šternberka a pan kouzelník Waldini se svým roztomilým králíčkem. No a s vámi dospěláky se můžeme vidět na adventní dílně, která se bude konat v pátek 30. listopadu, nebo pár dní poté, v neděli 2. prosince, kdy se bude v Březníku rozsvěcet vánoční stromeček na návsí.



... je toho ještě spousta, co nevíme, ale v naší školce se toho určitě mnoho naučíme, protože... „Jaro, léto, podzim, zima, v březnické školce je pořád prima!“

A vám, milí dospělci, přejeme krásné podzimní dny plné pohody... Ahóóó!

děti ze školky

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLY



Tak nám opět začal nový školní rok.

Byl zahájen v pondělí 3. září 2018, tentokrát pro velký počet dětí nově, v místní sokolovně.

V průběhu prázdnin proběhla na naší škole změna ředitele. Funkci ředitele školy po Mgr. Zdeňku Cabejškovi, který odešel do důchodu, převzal Mgr. Jan Nešpor. Zástupkyní ředitele je Mgr. Martina Kobrová.



Do základní školy nastoupilo 137 žáků, tj. o 12 více než v minulém školním roce.

Počty žáků z jednotlivých obcí jsou následující:

Březník 62, Kralice nad Oslavou 33, Kuroslepy 7, Horní Lhotice 3, Rapotice 13, Sudice 7, Náměšť nad Oslavou 2, Vysoké Popovice 6, Vícenice 1, Hartvíkovice 1 a Lesní Jakubov 2.

Do prvního ročníku přišlo 9 žáků, 5 děvčat a 4 chlapci. Na I. stupni se tedy bude učit 52 žáků. Třídními učitelkami jsou: Mgr. Kristýna Trojanová (1. roč.), Mgr. Zina Jiráňková (2. a 4. roč.), Mgr. Martina Kobrová (3. a 5. roč.).

Na II. stupni se vyučuje 85 žáků, ve čtyřech třídách. Třídními učitelkami jsou: RNDr. Lenka Jarolímová (6. roč. - 24 žáků), Mgr. Šárka Kafková (7. roč. - 20 žáků), Mgr. Petra Rabušicová (8. roč. - 19 žáků), Ing. Lenka Malá (9. roč. - 22 žáků). Na škole dále vyučují Mgr. Hana Staňková, Mgr. Pavla Coufalová, Mgr. Milena Fröhlichová, Mgr. Ivana Dragounová, Mgr. Jan Nešpor. Funkci asistenta pedagoga vykonává paní Lucia Kafková a paní Michaela Fraňková, která pracuje také jako vychovatelka ve školní družině. Výchovnou poradkyni na škole vykonává Ing. Lenka Malá a metodika prevence Mgr. Šárka Kafková.

Administrativní pracovníci na škole je pí Marie Studená, vedoucí školního stravování Marie Sochorová, ve školní kuchyni vaří paní Eva Svobodová, Alena Peňázová a Bronislava Budínová. Funkci školníka zastává pan Miloš Jůza, práci uklízeček pak paní Andrea Křížová a Petra Jůzová.

V mateřské škole fungují dvě oddělení, která navštěvuje 39 dětí.

Vedoucí učitelkou ve školce je Mgr. Lenka Lechnerová, o děti se starají další dvě paní učitelky Zdeňka Hejlová a Blanka Krejčí. Úklid školky zajišťují pracovníce Hana Sklenářová a Jana Broušková.

Během měsíce září probíhá ve škole opakování učiva. Napsaly se vstupní ročníkové prověrky a učitelský sbor naplánoval první výchovně - vzdělávací akce jako jsou divadla, sportovní akce, projektové dny, exkurze, škola v přírodě aj. Ve čtvrtek 13. září byla zahájena povinná plavecká výuka pro žáky 3. a 4. ročníku, děti absolvují 10 lekcí plavání v bazénu v Třebíči.

Všem žákům, učitelům, zaměstnancům a rodičům přejeme hodně zdraví, chuti a radosti do práce v novém školním roce.

Kolektiv pracovníků ZŠ a MŠ Březník

TJ Sokol Březník

Kdo, koho zbil a kam, že to pojede?!

Někde jsem slyšela, že titulkem musíte říct celou zprávu, musí být výstižný a takový, aby zaujmul čtenáře, který si bude chtít přečíst i to pod ním. Klidně by tam mohl být titulke typu „Ženobraní pokračuje“ a protože vím, jak doma sjedeme ze zpravodaje všechny články jen co se zazelená ve schránce, až na výjimku ... sorry hejtmane. ... Nemusela bych se obávat, že nebudete vědět, jak to s námi v Praze bylo.



Tak tedy bylo nebylo. Začalo to již před odjezdem do Prahy. Přišel email ze župy, že zajistili super Base Camp (Base Camp neboli základní tábor je místo kde je vše: spaní, voda, jídlo, materiál). Cvičit se jezdilo na Eden (stadion Slavie – móóc pěkné). Pro mladé ročníky narozené po roce 1979 znamená spaní: ubytování ve třídách školy na vlastních karimatkách ve spacáku, voda z kohoutku a PET lahví, 2 sprchy a 4 WC pro 60 žen a cca 15 děvčátek.

Jen bohužel, až do čtvrtka, nepoteče pro odstavku teplá voda. Přiznám se, že jsem ani neměla odvahu říct tuto zprávu děvčatům, aby mi neřekly:

„Cože?! Neteče teplá voda!! Nikam nejedu!“

Jenže víte co, moje holky jsou staršího data narození a takováto věc je prostě nerozhodí. . .

Sešly jsme se v den D u sokolovny, natěšené. Některé sestry přišli vyprovodit i jejich muži (asi aby měli jistotu, že jim drahá polovička skutečně odjela. Odjela v pořádku, samozřejmě. . . :o)

Když v tom náš skupinový pesimista kouká po zavazadlech a prohazuje:

„Jen abychom se do toho autobusu vlezly. . .“

Jaký autobus přijede?

„Nevím, Zdeni, Řezanina, ale neboj, Věrka objednala i vlek a místa jsou napočítaná. . .“

Všichni přece víme, že dálkový autobus nesmí převážet více osob, než má sedadel. . . , že?!

Je celá, a autobus nikde, už přišla i Jarka Křivánková a autobus stále nikde. . .

„A ví, kde nás má naložit?!“

„Ano Zdeni, neboj, on přijede.“

„Jenom aby!“

Autobus přijel, se zpožděním asi 15 minut a bez vleku. Když jsme se podívali skrz okna dovnitř, zjistili jsme, že je plný nejen dětí, ale i materiálu. Naše zděšení pokračovalo po otevření malinkatého, již plného zavazadlového prostoru autobusu.

Jste zvyklí na Student Agency prostor? Zapomeňte! A to jak pro zavazadlo, tak pro pasažéra.

Zdenčin výkřik: „Tam se nevlezme!“ a „Já to tušila!“ byl impulzem pro naše doprovázející muže. Jejich strach, že jim ženy neodjedou, nabyl hmotné podoby.

Společnými mužskými silami nás do toho autobusu prostě nacpali i s bagáží. Něco jako ulička či úniková cesta zmizela pod našimi kufry, které pak posloužily místo sedačky, vid' Rendo. A jestli si myslíte, že se do autobusu už nic vlézt nemohlo, mýlíte se. Nakládalo se ještě 2-3 krát. Už jsem to ani nepočítala, začal se podávat rum a koláčky, vytáhla se kytara a nebýt otrávených teenagerských obličejů se sluchátky v uších, byla jsem zpět v osmdesátých letech, při letním cestování kdekoli v republice.

Do Prahy jsme dojeli, katastrofické Zdenčiny scénáře, že jestli ten autobus začne hořet, tak v něm uhoříme, protože se nedostaneme přes ta zavazadla ven, se nenaplnily. Naše třída byla ve třetím patře.

„Kde je výtah?“, ptala se mě 70letá maminka s loďákem sahajícím jí po pás.

„Tak ten tu není mami, toto je gymnázium, tady výtahy být nemusí.“

„Tak to mi to vyneset Ty!“

„Jasný“ . . . hlavně ty to vyjdi sama . . . Naštěstí zde byl vrátný gentleman a tato zavazadla starším sestrám vynesl.

Teplá voda skutečně netekla, naše vybavení: kyblíky a varná konvice choulostivější sestry o studené vodě nenechala. Ty otřelejší vydržely i studenou, a ještě si lebedily, jak jim v těch vedrech přišla vhod . . . Nakonec začala téct v úterý, takže žádná otužovací kúra se nekonala. Na pokoji vládl klid a mír. Ranní vstávání probíhalo postupně, harmonicky a s laskavostí mně vlastní. Kdo tvrdí opak, kecá. Pravda, někdo se musel ze spacáku vytřepat, aby se zjistilo, zda vůbec ještě dýchá, občas probíhalo i trampolínové rovnání páteře (to se nejlépe jeden uvolní na nafouklé matraci v leže a další zprudka skočí na matraci, čímž ležící povyskočí a dopadne zpět na měkké). Perfektní, nikdo si nestěžoval, že ho bolí záda . . . vid' Leni.



Jídlo bylo, jak by řekl soused, „luxusní“. Kdykoliv na přidání. Jen je strašně rozesmálo, když jsme k čůčce na kyselo žádali pečivo. Smáli se, až se za břicha popadali. Od té chvíle nám pečivo dávali ke všemu, včetně knedlo, vepřo, zelo. Vážně nechápeme, jak jim čůčka může chutnat bez chleba. Prostě Pražáci.



A zatímco kuchyně super, naše ostatní sestry a bratři ze župy. . . katastrofa. Absence základní slušnosti, jako pozdravit, když někam přijdu, sedám si, či odcházím . . . a pozor bez rozdílu věku. U mladších totální katastrofa, ale když se na vás po ránu mračí i dospělí cvičitelé, máte pocit, že jste tu omylem. O cpaní si kapes nutelkami nemluvě. Po pár návštěvách jídelny jsme nabyly dojmu, že jsme jediné gramotné z naší župy. O dodržování časového rozpisu odběru stravy jsme si tak mohly nechat jen zdát . . . a co víc, ještě jsme za to dostaly „sprdunk“ od bratra starosty. Inu zřejmě jiné obce, jiná výchova.

Secvičovaly jsme se permanentně, jelikož jsme vystupovaly oba dva dny, zdvojovaly se i nácviky. Nebylo všechno idylické. Nastaly i okamžiky, kdy komunikace skřípala. Například když se vedení ČOS rozhodlo zabránit místnímu občerstvení zvýšit tržby ze žiznivých cvičenců tím, že jediný dostupný stánek s jídlem a pitím ohradí mobilním plotem. To pak mělo za následek přelézání zábradlí, trhání ohrazujících pásek, hašteření se s bezpečnostní agenturou, hádání se s pořadateli, pozdní nástup na cvičební plochu a nakonec kobereček od autorky skladby, že nelze nebýt na vyhrazeném place včas. Až na některé, které neuznávají objektivní pravdu (pochozí pravdu v širším kontextu všech dostupných okolností) a svoji křivdu si opečovávají a živí dodnes, se vše do druhého dne urovnalo a fungovalo zvesela dál.





Nácviky byly náročné hlavně z důvodu vedra. Toalet i korýtek s vodou bylo dost. . . až na jeden: Eden. Tam už nebylo nic. Jelikož žádná z nás neměla jakoukoliv blízkou zkušenost (dorostenecká Ilči Chadimové a spol. se spartakiádou na Letné, tu byla k ničemu), řídily jsme se pokyny v manuálech. Jak jsme záhy zjistily, byly jsme jedny z mála. Inu někteří pravidla dodržují, někteří si je přizpůsobují k blahu svému, a jiní je vůbec nerespektují. Nejen ku prospěchu svému, ale i ke škodě ostatních, a to je u takové jednoty jakou chce Sokol být, tragické. Mar-nost nad marnost.

My jsme si však pobyt nenechaly nikým a ničím zkazit. Nijak zvlášť jsme se neorganizovaly. Kdo chtěl oddych a být sám, měl tu možnost, stejně jako se přidružit a být s ostatními. V pondělí nám odjely holky Křivánkovi a zatím co si užívaly v Brně na promoci, Jarka Nevrklová s Majkou Pemčákovou polechtaly vínečkem svá básnická střeva a vymyslely vítací častušku pro Kačku, tou dobou již bakalářku. (Tady máte ten titul :o)

Na pokoji se zpívalo poměrně často. Kromě zpívání Kačence jsme pěly i Ilči Fábryové st., která Husovu tragickou smrt oslavuje svým narozením. . . A opět autorem textu bylo osvědčené seskupení: duoteacher JA-MAJ-KA. Pokud potřebujete otextovat některou výroční událost vašich blízkých, vřele doporučuji. . . na honoráři se domluvíme posléze :o)

Výsledek našeho snažení jste někteří viděli v televizi, někteří jste nás přijeli podpořit do Prahy. Srdíčko se rozbušilo ještě víc, když jsme četly ceduli „Březník“. Děkujeme Vám za to.



Zvláštní atmosféru jsme zažily při sokolském Gala večeru. Byla to nádh-
era, v televizním archivu ČT najdete celý záznam, můžete vidět, co vše Sokol v dnešní době prezentuje, co můžete vy nebo vaše děti pod Sokolem podnikat, ale tu nádhernou atmosféru soudržnosti tu nepo-

cítíte. Nepopsatelné, nepřenositelné. A cestu zpět z O2 Arény metrem, kdy byla hlava na hlavě, všichni se tlačili a cpali, že jsi nevěděl, kde začíná a kde končí eskalátor. . . mazec.

A do toho mumraje jsem začala zpívat. . . Už vyplouvá loď John B. . . přidala se Zdeňka Pařízková (mimochodem zpívá kdykoliv někdo začne, samotnou jsem ji však zpívat neslyšela a to přesto, že zpívá krásně a do kánónu a druhý hlas. . .) a pak všechna moje děvčata. . . A přidávali se další a další, až se rozezpívalo celé metro, přijel vlak. Ale to nás nezastavilo a zpívaly jsme i ve vagonu:

„Pane, jestli nezpíváte, tak ani nenastupujte!“ volaly jsme na zara-
ženého cestujícího v další stanici. Nastoupil a začal zpívat s námi. . . Jedním slovem ÚŽASNÉ.

Nevěděly jsme, co všechno v Praze budeme muset dát ze svého, obě-
tovat, když jsme s nácvikem začaly. Nevěděly jsme, co nás v Praze čeká, ale Vsesokolský slet v Praze nám dal to, co dnes už nikde moc nezažijete. Soudržnost, pocit, že někam patříte. . . k něčemu většímu co převyšuje jednotlivce, politiku i stát. Cvičily jsme se sestrami z Bul-harska, přijely sestry z celé USA (vytvořily svoje 16-tky).

Patřily jsme k sobě, usmívaly se na sebe, poznávaly se podle stužek na visačkách, úborech. . . Nástup do městské dopravy vždy provázelo zvolání: „Sokolů NAZDAR“ a vždy se ozvalo sborové „ZDAR“.

Vždy, když Ženobraní nastupovalo na nácviky, borci (chápej muže ze sle-
tové skladby Borci) aplaudovali a my jim na oplátku mávaly a děkovaly mexickou vlnou. Vidět stařenku jít o holích až ke stadionu, kde je těsně před vystoupením u brány odloží a po vystoupení zase mlčky vloží na předloktí a pokračuje s houfem do šaten, vhání slzy obdivu a dojetí do očí. Nutí vás přemýšlet, jakou dobou tito staříčkové prošli, co vše prožili a jakou hnací silou pro ně Sokol musí být, když přes všechny své potíže a stáří jsou zde. . . Nepopsatelné, to musíte prožít. . .



Bylo nám smutno, když jsme jely domů, že už je konec, že už se ne-
budeme scházet a vídat se. . . a taky že budeme! Jdeme dál, cvičit a scházet se budeme! Přes zimu, tedy asi od půli října do konce března. Začínáme s LINE DANCE. Scházet se budeme v sokolovně každé úterý (plakátek najdete na koci zpravodaje). Ještě s fotbalisty doladíme čas, s výběrem pronájem tělocvičny.

Počet je omezen jen kapacitou tělocvičny. Věk ani pohlaví není důleži-
té. . . a vy ostatní můžete být u toho s námi. . .

Pozn.

LINE DANCE jsou moderní americké řadové tance, při kterých nepotřebujete tanečního partnera. Pro diváky jsou zajímavé nejen chytlavou hudbou, ale i možností se je naučit. Tančí se na moderní rytmickou hudbu, nejen country. Tanec se skládá ze sestavy tanečních kroků, ze kterých se tvoří sestava, která se tančí po dobu celé skladby. Tento druh tance již není jen doménou amerických country klubů, ale dostává se do popředí zájmu tanečních klubů v celé Evropě. Tanec se tancuje v řadách (formacích) a tančí jej samostatní (singl) tanečníci, kteří dále vytvářejí taneční formace. Tančit můžete úplně v čemkoliv. Doporučujeme pro začínající tanečnický sportovní pohodlné oblečení, stylové džíny nebo kovbojské kalhoty s třásněmi z buvolí kůže ;o) ... ale ty až pro pokročilé tanečnický. Do základní výbavy patří tričko s krátkým rukávem nebo košile. Na lekce může pánům ozdobit temeno hlavy klobouk a okolí krku šátek. (z www.country-tance.cz/line-dance)

Za ženobranky Ilona Fábryová



Poděkování paní Iloně Fábryové

Milou tečkou za letošním ročníkem Sokolského sletu je poděkování, které paní Iloně Fábryové věnují všechny cvičenky v čele s paní Jarmilou Fraňkovou, a které na jejich přání ve veršované podobě rádi zveřejňujeme:

*Cvičily jsme jako divé
a to díky Ilče Fábryové.
Zorganizovala všechno správně,
ihned Ženobraní znala nazpaměť.*

*Je to sestra, jak má být,
Sokol je hrdý na to,
že ji ve svých řadách může mít.*

*Celý rok jsme trénovaly,
na čtvrtky se těšily.
Začaly jsme rozcvičkou,
také malou „kobříčkou“.*

*Rozcvičky ty nás moc nebavily,
raději tancovat bychom už hned chtěly.
Příští čtvrtek to sestře řekneme,
že se rozcvičce raději vyhneme.*

*Čtvrtek je tu coby dup,
Ilona už na jevišti stojí jako dub.*

*Jaký nápis na tričku nám kryje,
náhle otočí se a hle – Vojenská policie!*

*Smykem bereme zatáčky, utíkáme na značky.
I tu kobru jsme daly, abychom ji nenaštvaly.
Po rozcvičce skladbička
a už jedem „autíčka“.*

*Ilona si šátek kolem čela uváže
a jak se mají dělat „stěrače“ nám ukáže.
A hned na to „Zafúkané“,
až jsme celé rozcuchané.*

*Hodina je pryč za chvílečku,
přidáme ještě dvě a pak tečku.
Cvičíme jak o život,
všude kolem samý pot.*

*Sestra velí: „Diagonálu teď dáme!“
A řadu, jak když střelí, hned máme.
Jen z řady vylézá Ilonina ortěza. . .*

*Už pořádně z nás leje,
Ilonu pošleme do aleje!
Kde tam v širém poli hrušky stojí. . .
Vršek se jí zelená
a my, z toho všeho máme už svěšená ramena.*

*Náhle něco zaskřípe,
technika nás zrazuje.
Píseň už se nedozpívá,
ale Ilča není líná,
píseň sama celou zpívá.*

*Kam se hrabe slaviče,
z Ilony je dokonalá operní pěnice.
A nakonec dáme správně zdravotnici,
překvapíme tím naši pěnici.*

*Ilonina pochvalička zahřeje nás u srdíčka:
„I vy moje děvčátka, jste nejlepší šestnáctka!“
Další borec nakonec je přece naše Zdenička,
je to správná sestřička.*

*Iloninou pravou rukou byla,
vždy ji dobře zastoupila.
Široký úsměv vždy na rtech měla
a legrace s ní velká byla.*

*Vám oběma velký dík,
za ten skvělý okamžik.
Před vámi se skláníme
a palec nahoru dáváme.
Za všechny cvičenky ještě jednou velký dík!*

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Přes letní měsíce jsme pravidelně trénovali na naši hasičskou soutěž O pohár starosty obce, která se konala v sobotu 1. září 2018. Letos již jubilejní a neuvěřitelný 20. ročník! Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na soutěži dlouhé roky podílí. Velký dík patří soutěžícím, ale také rozhodčím, obsluze ve výčepu i u občerstvení a v neposlední řadě výboru, který zajišťuje veškerou organizaci. Bez vás všech by to nešlo!

V mužské kategorii se letos zúčastnilo 5 týmů a v ženské kategorii 2 týmy. Konečné pořadí družstev i s výslednými časy si můžete prohlédnout v přiložené tabulce. V obou kategoriích vybojovali první místo domácí, takže gratulace veliká. Naše „Běčko“ během závodu zradilo hasičské auto, jinak by byl boj o první místo určitě napínavejší.

Za březnické týmy nastoupili:

Tým A - Jaroslav Chadim, Zdeněk Kříž, David Švarc, Jan Pejpek, Jakub Musil, Jakub Dvořáček a Petr Bureš



Tým B - Martin Sochor, Ladislav Sochor, Radim Bok, Libor Všianský, Tomáš Kalousek, Milan Dvořáček a Lukáš Chadim



Tým žen – Dana Křížová, Jana Pokorná, Soňa Kalousková, Martina Nováčková, Aneta Nováčková, Kateřina Křivánková a Iva Vyskočilová



Tým rozhodčích - Jaroslav Staněk, Oldřich Pokorný, František Řezanina, Milan Nováček, Radek Ševčík, Pavel Švarc, Rostislav Pokorný, Jaroslav Budín a Josef Trojan st.



Výsledková listina XX. ročníku soutěže jednotek SDH O POHÁR STAROSTY OBCE										Březník 1. září 2018
MUŽI		CELKOVÝ ČAS (včetně perzonalace)	Časy disciplín (informační)							Start. pořadí
			START	ŘEZÁNÍ	HEVER	VLEČKA	HOŠŤKY I	HOŠŤKY II	ÚTOK	
1.	Březník A	3:42,77	(0)	22,53	19,09	23,90	33,81	15,90	59,28	1
2.	Horní Lhotice	4:04,64	(0)	19,67	21,55	20,69	47,77	14,67	1:17,30	3
3.	Kovalovice	4:14,81	(0)	17,84	19,65	54,83	39,11	14,43	1:05,07	5
4.	Březník B	4:48,36	(0)	21,62	18,69	31,61	54,48	19,23	1:01,71	4
5.	Rudka	5:54,38	(0)	24,46	25,79	37,95	39,29	19,75	2:49,32	2

ŽENY		CELKOVÝ ČAS (včetně perzonalace)	Časy disciplín (informační)							Start. pořadí
			START	ŘEZÁNÍ	HEVER	VLEČKA	HOŠŤKY I	HOŠŤKY II	ÚTOK	
1.	Březník	3:30,65	(0)	16,06	34,83	21,49	38,20	18,97	48,00	2
2.	Rudka	4:18,48	(0)	14,92	1:01,11	21,39	40,91	16,75	1:07,11	1

Výroční valná hromada sboru se bude konat v sobotu 15. prosince 2018 od 18:00 v hostinci Na Růžku. Účast členů nutná.

Jaroslav Řezanina, starosta SDH Březník

Z BŘEZNICKÉ KRONIKY – ROK 1938

... aneb jak se v Březníku žilo před 80 lety ...

POČASÍ

Počátkem ledna byla tuhá zima. Dne 5. ledna 1938 mrzlo - 16°C. Mrazy trvaly do 10. ledna, pak přišla obleva, bylo holo a mírná zima trvala až do polovice února. V druhé polovici února bylo slunno a mrazy až - 6 °C do 28. února. 1. března přišlo. V prvním týdnu březnovém mrazy přestaly a 5. března se poprvé selsko. Pak bylo slunno a teplo až do 24. března, kdy byla první bouřka a dostavil se potřebný déšť. 25. března byla druhá bouře s deštěm, ale třetí den po ní sněžilo a mrzlo. První květy meruňky se objevily ve škole již 23. března. 27. a 28. března mrzlo, 30. března přišlo, 10. 11. dubna byl mráz - 1,5 °C. Od 3. do 10. dubna byly sněhové přehánky, chladno, vývoj přírody se zastavil, květy meruněk zmrzly. Koncem dubna byly mrazy - 6°C. Zmrzly i květy třešní. Teplé počasí nastalo až 9. května. 25. června bylo vedro, ve stínu až 30 °C. 2. července seklí již podzimní ječmen. Toho dne přišla bouře a napršelo. Dosud bylo dost sucho a na slabších půdách oves žloutl. 16. července nastaly žně, byly studené a s přehánkami. Do 12. srpna bylo teplo, pak přišly bouřky a vydatné deště. Obilí na polích narůstalo. Jindy bylo do 15. 8. svezeno. Letos ale rolníci mlátili obilí s fůry a tím se svážení zdrželo. 25. července pak se objevila v obci kulhavka a drobní rolníci nesměli s dobyt看m tahat, aby se nemoc neroznášela. 2. listopadu byl první mráz a zmrzly květiny. 6. prosince padal první sníh. 18. prosince mrzlo - 15 °C. 27. prosince mrzlo - 18 °C.



NOVÁ ŠKOLNÍ RADA

23. ledna 1938 ustavila se po skončeném funkčním období nová místní školní rada, do níž byli zvoleni obecním zastupitelstvem 4 členové: Hejl Karel - železniční zřízenec č.p. 146, Malý František - rolník č.p. 24, František Ostrovský - rolník č.p. 103 a Vojtěch Rybníček - výrobce pianin č.p. 136. Za učitelský sbor byly členy Alois

Lysák - řídící učitel a Jan Bouček - učitel. Předsedou zvolen František Ostrovský, místopředsedou Karel Hejl, pokladníkem a jednatelem Alois Lysák.

POLÁRNÍ ZÁŘE

V noci na 26. ledna 1938 bylo viděti v celé Evropě polární zář. Červená zář nad zelenavým horizontem na severu a světlezelené až modravé sloupky objevily se již po 19. hodině 25. ledna večer. Ve 20. hod. a 10 min. dosáhla rudá záplava na severní straně největší síly. Sahala od západu k východu a až k zenitu a prostoupěna byla stále se měnícími žlutozelenými sloupky. To trvalo asi do půl 9. večer. Lidé vybíhali z domů a křičeli, že hoří. V krajinách kolem severního a jižního pólu je to jev všední. V našich krajinách se objevuje zřídka, sotva jednou ročně. Poslední slabá polární zář byla 3. února 1937. Staří lidé pokyvovali hlavami a prorokovali, že nám to věští válku.

LESNÍ POŽÁR

3. dubna chytily se stráně s vysokou suchou travou na levém břehu řeky Oslavy pod zelenou boudou. Oheň se rychle šířil, protože byl prudký vítr. Zničeno bylo dosti stromů. Hasičský sbor zabránil dalšímu šíření požáru.

ODVODY

23. března konaly se v Náměšti odvody rekrutů. Z 11 nováčků bylo odvedeno 5 a sice: Krejčí František č.p. 53, Nedvěd Miroslav č.p. 67, Řezanina Julius č.p. 90, Kos Josef č.p. 63 a Menšík Josef č.p. 76.

VOLBY DO OBCE

12. června 1938 konaly se volby do obcí. Kandidovalo u nás 8 stran.
1. Československá strana národně socialistická - dostala 33 hlasů - zvolen: Pánek Alois, horník č.p. 147
 2. Československá strana živnostensko-obchodnická - dostala 48 hlasů - zvolen: Habán Antonín, řezník č.p. 65
 3. Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu a Odbořové jednoty rep. zaměstnanců - dostala 71 hlasů - zvoleni: Rejthar František, rolník č.p. 7 a Krčma Adolf, rolník č.p. 45.
 4. Československá sociálně demokratická strana dělnická - dostala 120 hlasů - zvolen: Hejl Karel, železniční zřízenec, č.p. 146.
 5. Domovina domkařů a malorolníků - dostala 68 hlasů - zvoleni: Koubek Matěj, rolník č.p. 75 a Řezanina František, rolník č.p. 47.
 6. Svaz „domkařů a malorolníků“ - dostala 29 hlasů - zvolen: Pavlík František, č.p. 55.
 7. Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu - dostala 130 hlasů - zvoleni: Kopuleť Josef - rolník č.p. 16, Janoušek Julius - rolník č.p. 22, Kudláč Jan - rolník č.p. 2, a Kříž František - rolník č.p. 15.
 8. Československá strana lidová - dostala 33 hlasů - zvolen: Jarolím Alexandr, mlynář č.p. 132.

Celkem odevzdáno 532 hlasů. Ve voličských seznamech bylo zapsáno 584 voličů, z toho 280 mužů a 304 žen. Aktivní právo bylo od 21 let, pasivní od 26 let.



NOVÝ STAROSTA

Volba starosty byla provedena 23. října. Starostou zvolen Josef Kopuleť, rolník č.p. 16. Úřadu se ujal 19. prosince 1938.

DŘÍVĚJŠÍ STAROSTOVÉ

Dříve spravovali obec rychtáři (do r. 1848) jmenováni panstvím. Byli to snad u nás rolníci Kudláč č.p. 2, Soukup č.p. 3, Franěk č.p. 19. Posledním rychtářem byl snad Musil.

- Před rokem 1870: byl starostou Němec Filip, rolník č.p. 12.
- Po roce 1870: Kudláč František, rolník č.p. 2
- 1873 - 1876: Staněk Josef, rolník č.p. 16
- 1877 - 1879: Mužík Josef, chalupník č.p. 28
- 1880 - 1882: Řezanina Karel, rolník č.p. 47
- 1883 - 1885: Kříž František, rolník č.p. 31
- 1886 - 1888: Doležal Václav, rolník č.p. 15
- 1889 - 1891: Kříž František, rolník č.p. 31
- 1892 - 1895: Řezanina František, č.p. 44
- 1896 - 1904: Pejpek Jan, rolník č.p. 16
- 1905 - 1907: Kříž František, rolník č.p. 31
- 1908 - 1910: Němec Josef, rolník č.p. 17
- 1911 - 1913: Bok Jan, rolník č.p. 25
- 1914 - 1923: Bohuslav František, rolník č.p. 30
- 1924 - 1931: Řezanina Emil, rolník č.p. 47
- 1932 - 1936: Pejpek Jan, rolník č.p. 36
- 1937 - 1938: Kudláč Jan, rolník č.p. 2
- Od 12. 12. 1938: Josef Kopuleť, rolník č.p. 16

OPRAVA RYBNÍKA

V červenci 1938 opraven rybník v Pastouškách. Byl rozšířen o 3 metry k zahradám na jih, vyvezen nános a opraven taras.

ZMĚNY V DRŽEBNOSTECH

30. dubna se oženil Bok Ludvík č.p. 87 s Marií Krejčovou z č.p. 117 a převzal usedlost č.p. 87 po rodičích. Domek č.p. 177 převzala Bože-

na Krejčová od rodičů. V červnu zemřel František Švéda z č.p. 12 a jím vymřel rod Švédů v linii mužské na tomto domě. 9. července se oženil Ladislav Řezanina z č.p. 44 s Marií Krejčovou z č.p. 53 a převzali po rodičích usedlost č.p. 44. 16. července se oženil Kos František z č.p. 63 s Marií Bokovou z č.p. 87 a převzal po matce usedlost č.p. 63. Prokeš Josef, zedník z č.p. 114 koupil v soudní dražbě od tchána domek č.p. 114. 17. června koupila Občanská záložna v Náměšti nad Oslavou v dražbě u okresního soudu v Náměšti od Jana Rybníčka č.p. 124 příděl p.č. 636/1 pole 1,1466 ha a p.č. 617 pastvina 0,2021 ha za 33 250 Kč a rozprodala je: R. Pokornému z č.p. 160, Ludvíku Prudíkovi z č.p. 3 a Františku Chadimovi z č.p. 120 za 42 000 Kč.



SLAVNOST

24. července 1938 pořádala Dělnická tělocvičná jednota se stranou sociálně demokratickou v Močítkách slavnost odevzdání praporu spojenou s veřejným cvičením.

HUBERT KŘIKAVA

V srpnu navštívil zdejší obec Hubert Křikava s chotí, z Buenos Aires v Argentině. Je rodák z č.p. 81. V mládí odešel do Argentiny a dopracoval se tam pěkného majetku. Byl majitelem hotelu.

ÚJEZDNÍ ŠKOLA MĚŠŤANSKÁ

Od 1. září 1938 musí choditi povinně do újezdní školy měšťanské v Náměšti nad Oslavou děti 6., 7. a 8. postupového ročníku, mají-li prospěch aspoň dostatečný. Dříve přijímány byly děti jen s lepším vysvědčením a pokud bylo místo. Děti kromě toho platily školné 80 - 400 Kč podle majetkových poměrů. Nyní bude přispívat obec na udržování měšťanské školy dle rozpočtu.

MOTOROVÁ STŘÍKAČKA

Sbor dobrovolných hasičů koupil od hasičského výrobního družstva v Čechách u Prostějova motorovou dvoukolovou stříkačku za 23 500 Kč. S 200 m hadic, navijákem aj. stála 32 346 Kč. Obec přispěla 12 000 Kč, ostatní měl našetřeno sbor. Stříkačka dodána 16. září 1938.

MOBILIZACE

24. září dopoledne rukovali záložníci do 40 roků. Také muselo být dodáno 6 evidenčních koní a 8 vozů. Po 9. říjnu se koně i vozy vrátili domů. Rovněž mobilizovaní byli propuštěni.

PRESIDENT Odstoupil

5. října odstoupil prezident republiky Dr. E. Beneš a 22. října odletěl do Londýna a pak do Chicaga.

NOVÝ PRESIDENT

30. listopadu zvolen byl prezident republiky Dr. Emil Hácha, prezident Nejvyššího soudu, rodák z Trhových Svinů 272 hlasy ze 312.

ZEMĚTŘESNÍ

8. listopadu ve 4 hod. 13 min. bylo pocíteno u nás lehké zemětřesení. Škod nenadělalo.

ODMĚŘENÍ OBECNÍCH POZEMKŮ

Na podzim dalo obecní zastupitelstvo odměřiti obecní pozemky Ing. Komzákovi z Brna nákladem asi 8 000 Kč.

HODY

Hody letos byly odloženy ze 3. neděle v říjnu na 20. - 22. listopad.

POLITICKÉ STRANY

Na podzim zrušeny byly všechny politické strany a povoleny jsou jen dvě: Strana národní jednoty a Strana práce. Bude méně svárů.



CENY OBILÍ

Pšenice byla za 154 Kč, žito za 132 Kč, ječmen za 123 Kč, oves za 108,50 Kč. Vepřový dobytek platil lépe 10 Kč za 1 kg mrtvé váhy.

NAROZENÍ

Letos se narodilo 18 dětí, zemřelo 11 lidí, sňatků bylo 7.

Z breznické kroniky přepsala kronikářka naší obce Jana Řezaninová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Životní jubilea

Za měsíc říjen:

Paní Sedláková Božena, 95 let
Paní Staňková Jiřina, 91 let
Paní Řezaninová Miluše, 84 let
Paní Podušková Marie, 82 let
Pan Kondratenko Viktor, 80 let
Pan Řezanina František, 70 let
Paní Pechová Eliška, 70 let



Paní Nováčková Jiřina, 75 let
Pan Křoustek Jiří, 75 let
Paní Adlerová Eva, 75 let
Paní Chlubnová Jiřina, 75 let
Paní Křížová Ludmila, 70 let
Paní Sochorová Jaroslava, 65 let

Za měsíc listopad:

Paní Fraňková Marie, 91 let
Pan Menšík Josef, 83 let
Paní Kryšková Libuše, 83 let
Pan Pokorný Oldřich, 82 let

Za měsíc prosinec:

Paní Flesarová Eva, 81 let
Pan Flek Jiří, 55 let

Narodili se:

duben:

Jan Pejpek – rodiče Katarína a Jan Pejpkovi

červenec:

Bruno Bok – rodiče Jitka Řezaninová a Radim Bok
Jakub Strnad – rodiče Veronika a Martin Strnadovi



Přistěhovali se:

srpen:

Pan Dominik Bruzl

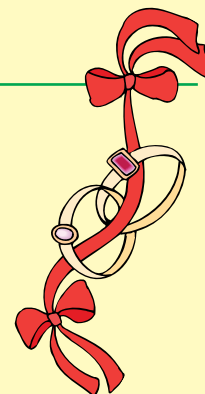
Blahopřejeme novomanželům:

červen:

Petra (rozená Dufková) a Martin Sobotkovi
Dana (rozená Křížová) a Tomáš Růžičkovi

Srpen:

Lucie (rozená Rybníčková) a Radek Hadrabovi



Zesnulí spoluobčané

(připojujeme tichou vzpomínku):

Červenec:

Paní Chylíková Marie
Paní Klímová Božena

FOTOGALERIE

22.7.2018 – Velké hřiště, Letní dovádění s Krajem Vysočina



18.7.2018 – 80. výročí narození, paní Marie Švarcová



4.8.2018 – tenisový turnaj



25.8.2018 – VVC Březník – Dětský branný den



1.9.2018 – hasičská soutěž „0 pohár starosty obce“





3. 9. 2018 - otevření Jindřichovy lávky pod Vlčím kopcem



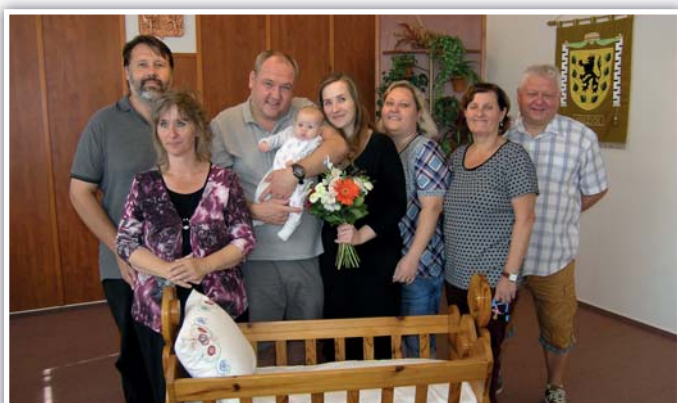
**22. 9. 2018 – 80. výročí narození, paní Helena Kudláčová
a paní Jarmila Horká**



22. 9. 2018 – vítání občánků, Jan Pejpek



22. 9. 2018 – vítání občánků, Natálie Slouková



Mighty Shake Zastávka
ve spolupráci s obcí Březník
pořádá
taneční
kroužek
street dance
Od 1.10. 2018
každé pondělí 15:00-16:00
pro I. stupeň základní školy
!!!! zdarma !!!
sokolovna Březník
www.mighty-shake.com **tel.734 443 800**

TJ Sokol Březník pořádá v sobotu 20. října 2018

HODY

s dechovou hudbou
Polužanka

*Od 11:00 průvod obcí,
do kterého zveme VŠECHNY občany,
kteří se chtějí podílet na udržování tradic
v naší obci a nastrojí se do tradičního kroje.*

Vstupné: DOBROVOLNÉ



*V sokolovně už od 18:00 krojované
předtančení Beseda a taneční zábava.
Závěr ve 21:00, v případě zájmu budou
hody pokračovat.*

Občerstvení zajištěno





Kulturní komise obce pro vás připravuje k příležitosti státního svátku
Dne vzniku samostatného Československého státu



SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ

se sázením lípy, lampionovým průvodem a následně společným
posezením v sokolovně s koštem domácích pálenek a likérů



v neděli **28. 10. 2018** od **15:30**



Rok 2018 je ve znamení celonárodních oslav 100 let od vzniku Československa. Přijďte s námi oslavit
výročí naší republiky a vysadit společně jubilejní strom, který ponese poselství naší národní historie !!

PROGRAM DNE:

- Sraz v **15:30** na Volné straně u rybníka, kde bude slavnostně zasazena za doprovodu dechové kapely Polužanky **jubilejní lípa republiky**. Poté proslov u Pomníku padlým, **pokládání věnce**, státní hymna. Následně **zastávka u nejstarší lípy** v naší obci s krátkou připomínkou její historie a odtud společný **lampionový průvod** do sokolovny.
- V sokolovně proběhne **degustace březnických domácích pálenek a likérů** s vyhlášením té nejchutnější.
- **!! Prosíme tímto místní o soutěžní vzorky !!** Přineste prosím do pátku 26. 10. 2018 na obecní úřad 1l vaší domácí pálenky a zasoutěžte si o pěknou cenu. Každý soutěžící dostane za odevzdaný vzorek odměnu. Těšíme se na domácí pálenky a likéry všech druhů (slivovice, meruňkovice, ořechovice, medoviny, třešňovice), prostě ty Vaše oblíbené ☺
Na vyhodnocení a košt soutěžních vzorků zveme **širokou veřejnost !!**
- Připraveno bude drobné občerstvení. Oslovujeme tímto i **místní kuchařky a kuchaře** s prosbou o Vaše domácí dobroty, které zpříjemní společné posezení v sokolovně.
- Po celé odpoledne bude vyhrávat **dechová kapela Polužanka**.



Těším se na společné setkání. Lampionky budou všem dětem rozdávány zdarma !!



Ještě nekončíme....

Pro všechny zájemce

vzniká při TJ Sokol Březník skupina snažící se o

LINE DANCE

aneb

tanec bez partnera pro všechny věkové kategorie bez rozdílu povelů

Scházet se budeme každé

úterý od 9. října 2018 v 18:00 hod. v sokolovně.

Sebou vezměte chuť tančit, přezutí, ve kterém se dá udělat kro-sun-krok a pohodlné oblečení.

za Ženobranky vás rády přivítají Monča & Ilča